

dette enkelte Spørgsmaal to Tilkendegivelser, nemlig fra den ærede Ordfører for Venstre (Refshauge) og fra den ærede Ordfører for de Konservative (Pürschel), om, at disse Partier ikke vil støtte Kravet om, at denne Plan bliver forelagt for Rigsdagen. Jeg ønsker da for mit Vedkommende at fastslaa, at den danske Rigsdag er saaledes stillet, at dens Flertal bifalder, at den højtærede Statsminister medvirker til, at en Plan vedrørende Danmarks hele fremtidige Stilling i Verden bliver overgivet til flere fremmede Magter og nu er i disse fremmede Magters Besiddelse — hertil medvirker han —, men han vil ikke medvirke til, at denne samme Plan bliver forelagt for den danske Rigsdag til Underretning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Rode siger, at den radikale Regering fortolkede Oktober-Resolutionen fuldt ud loyalt i Maj 1919 ved at sende hele den nuværende Statsministers Tale til Paris, og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem; men jeg er mig ikke bevidst, at jeg hverken direkte eller indirekte har beskyldt det ærede Medlem eller den radikale Regering for Illoyalitet. Der er en principiel Grundforskel i vor Opfattelse af Grænsespørgsmaalet, men jeg har ikke et Øjeblik villet beskylde det ærede Medlem for Illoyalitet. Det ærede Medlem sendte daværende Folketingsmand Neergaards Tale til Frankrig som Udtryk for Rigsdagens Stemning med Hensyn til Præliminærfredens Afgørelse. Og hvorledes var Forholdet saa med denne Tale? Som bekendt gik første Del af Talen ud paa at fremhæve alt, hvad der kunde indvendes imod, at der blev Afstemning i 3die Zone, alle de Farer og Betæneligheder og nationale Vanskeligheder og internationale Komplikationer, det vilde medføre. Og saa kom Slutningen af Talen, hvor Konklusionen var den, at man burde aligevel ikke gøre noget som helst for at faa Bestemmelserne i Fredspræliminærerne ophævet. Det var den Tale, som den radikale Regering sendte ind som det nationalt respektindgydende Udtryk til Fredskonferencen om, hvorledes det danske Folks Repræsentation saa paa dette Spørgsmaal, som det var løst ved Præliminærfreden. Derimod fremsendte det ærede Medlems Regering ikke Ingeniør Alexander Foss' Tale som var holdt paa de Konservatives Vegne, men den kunde dog maaske have haft en vis Interesse for Fredskonferencen; naar man overhovedet vil fremsende Partiføreres Taler som Udtryk for Lovgivningsmagtens Synsmaader, kunde det maa-

ske i og for sig have været lige saa rimeligt — formelt set i hvert Fald, bortset fra partimæssige politiske Interesser —, om man havde sendt de Konservatives Ordførers Tale med, saa kunde Fredskonferencen selv have dannet sig sit Skøn og vurderet den, som den vilde.

Nu sendte man kun den højtærede nuværende Statsministers Tale, og hvorledes er Forholdet saa? Saa vidt jeg husker, tillod den danske Gesandt sig omgaaende at gøre den radikale Regering og dens Udenrigsminister opmærksom paa, at den højtærede Statsminister modsagde sig selv; Gesandten kunde ikke saa godt bruge Konklusionen, men derimod kunde han for at naa, hvad der var tilsigtet — han var jo en loyal Tjenestemand —, godt bruge Indledningen med alle Betænelighederne, og den blev saa benyttet. Jeg synes, at den Maade, hvorpaa den radikale Regering har fortolket, og den Fremgangsmaade, den der fulgte, netop tyder paa, at Spørgsmaalet om Indgydelsen af national Respekt overfor Udlandet er saa nogenlunde ens baade fra de Radikales og Venstres Side, og jeg synes, at de to Partier saa udmærket maa kunne finde hinanden i dette som i saa mange andre Spørgsmaal.

Der er dog et Par Punkter, hvor jeg maa gøre det ærede Medlem en Indrømmelse. Det ene angaar Spørgsmaalet om, hvad der kunde være opnaaet i det slesvigske Spørgsmaal, hvis den radikale Regering var blevet siddende. Nu har vi altsaa set, at der ikke blev opnaaet noget som helst ved Venstre- regeringens Tiltræden; men jeg er ikke sikker paa — jeg siger ikke, at jeg tror, men jeg siger: jeg er ikke sikker paa —, at den radikale Udenrigsminister ikke vilde have opnaaet mere i Spørgsmaalet om den tresidede Traktat, end Venstres Udenrigsminister opnaaede. Hvorledes er Forholdet nu? Den tresidede Traktat var i hvert Fald absolut hjemlet ved Fredstraktatens Art. 114 — det staar maaske ikke ordret i Art. 114, men alle de Statsmænd, jeg har talt med i London og Paris, saavel saadanne, som har siddet i den belgisk-slesvigske Delegation, som andre, har været enige om, at den tresidede Traktat var Forudsætningen, og det var den logiske Følge og det, der var tilsigtet med Art. 114. Udkastet til denne tresidede Traktat blev lavet af Ambassadør- raadet helt og holdent paa eget Initiativ uden den danske Regerings Medvirken til det, man ønskede. Og hvad stod der saa i de to første Paragraffer i Udkastet til den tresidede Traktat? I § 1 stod først, at den dansk-tyske Grænse skal være saadan og